

ALİ ÖZDOĞAN YAZDI

Şair Ali Özdoğan

SEVDAZEDEYİM

Gök göz yaşıdır hüznüme ağlar gibi yağmur
Sevdâ zedeyim ah ciğerim dağlar gibi yağmur
Bilmez ki gönül közlenemez aşka ne çâre
Seylâba döner rûhuma çağlar gibi yağmur

GÜCE VURULMAK

Makâm-ı kâm-ı namçün vurulup gitti güce
Zevzek dilinde kâmil, kâmil gözünde cüce

AŞK ATEŞİ

Ah yaktı benim sînemi aşk âteşi sönsün
Dönsün bi vefâdan şu gönül kendine dönsün
Seylâbe-i sevdâ nicedir hûn edivermiş
Aldandı sevip nar yetişir gün yüzü görsün

EY DİLÂRÂ

Bî vefâsın ey dilârâ nerde aşkın nerde sen
Gelmiyorsun bî haber kıldın dönülmez yerde sen
Ye'si sevdadan yorulmaz göynü koydun derde sen
Gelmiyorsun bî haber kıldın dönülmez yerde sen

SEVGİ

Sevgi denen şey meğer bir ilahi sanatmış
Ne çâre sevgililer gör ki rûhu kanatmış
Aşkı nimet bil gönül sevmeyen neyi tatmış
Ne çâre sevgililer lezzete elem katmış

DENİZ

Yalnız mı deniz çırpınıyor sanki bu akşam
Mehtabı ümîd eyledi bir an ki bu akşam
Ay saklı sönük gam dolu hicran ki bu akşam
Mehtabı ümîd eyledi bir an ki bu akşam

EY GÜL

Sunsan kurumuş yaprağının hatırasından
Ey gül ne olur bülbülü anlat yarasından
Bildim ki o aşk ah diyemem baht karasından
Ey gül ne olur bülbülü anlat yarasından

HABERİN YOKTUR

Be hey zalim münafık be hey âmâ-yı nâdân
Herhal yoktur haberin Hakk'tan gelen sadâdan
Velev âmîr olasın velev halk içre gedâ
Eyledün dini fedâ selam var musalladan

DÜNYA MALI

Bir türlü geçilmeyen dünya malı hoşsa da
Geride kalan nedir gönül dili hoş sadâ
Ah buz güneşe maruz uzun görünen hayat
Ya hikmet ne biliriz oyalanırız ya da..

GEL

Nâtüvânım iftirâkından gönül hûn oldu gel
Ah hezâr ağlar o güller der günâgün soldu gel
Geçti ömrüm bil ki kalbim bir seninle doldu gel
Ah hezâr ağlar o güller der günâgün soldu gel

GÖNLÜM

Nice rüzgarlara dûçar kurumuş yaprağa dönmüş
Ne sürüklendi şu gönlüm kararıp şûlesi sönmüş
Hani sevdâ hani aşklar unutulmuş günü dñmüş
Ne sürüklendi şu gönlüm kararıp şûlesi sönmüş

BIRAKIŞLAR

Batmış mı güneş akşamı söyler o bakışlar
Ah sevdi gönül tam onu derken bırakışlar
Feryad çağırır âteşi firkat'le yakışlar
Ah sevdi gönül tam onu derken bırakışlar

DUR NAZLI ÖMÜR

Kayboldu şu gençlik ararım can ile başla
Dur nazlı ömür dur bu ne hız dur ya yavaşla
Ah bitmeyecek sandı gönül gör gözü yaşla
Dur nazlı ömür dur bu ne hız dur ya yavaşla

DEĞMEZ

Değmez ki inan rûhuna açtın yara değmez
İnsan olacak fahri için boynunu eğmez
Kandırma yeter kendini hem lâyığı başka
Nefretle bakan gözleri gör düştüğün aşka
Ah nâm ü makam bir eziğin meskeni olmaz
Git doktora ey şöhret ile yâresi solmaz

SEN

Gonca gülün yaprağının rengi sen
Kısmetisin sen şu gönül dengi sen
Nağme-i saz besteme âhengi sen
Kısmetisin sen şu gönül dengi sen

BU AKŞAM

Mâzîdeki günler yine rûhumda bu akşam
Bir sisli hazan kalb-i derûnumda bu akşam
Mehtap ve deniz sanma umûrumda bu akşam
Bir sisli hazan kalb-i derûnumda bu akşam

GÖNÜL

Bil a gönül ah ne olur âkibet
Fâni nedür bâki nedür tâkibet
Hakka inanmakta asıl mârifet
Uygulayup sonra da koş tarif et

FİRAK

Ah gizli firâk aşığı bâr rûha ezâdır
Yetmez gibi cânâ bana cevri ne cezâdır
Sev sevmeli elbette gönül cânâ sezâdır
Yetmez gibi cânâ bana cevri ne cezâdır

YAZMIŞSA KERİM

Çırpınma gönül bil ki nasibin seni bekler
Yazmış'sa Kerim sanma hebâ oldu emekler
Ah sanki katedir o sevip istememekler
Yazmış'sa Kerim sanma hebâ oldu emekler

GÖNÜL

Yâd ederek ağılıyor mâziyi şaşkın gönül
Gözleri seller misâl sel gibi taşkın gönül
Neyleyeyim dert çeker dertleri aşkın gönül
Gözleri seller misâl sel gibi taşkın gönül

FİRAKI VUSLATA BANDIM

Sularda aksini gösterdi mâh-ı lâl-i hayâl
Firâkı vuslata bandım nehâra döndü leyal
Erişti derdime derman serâbı âb ederim
Rüyâya aşk mı derim ben ki şevk olur kederim

BİR HATIRASIN

Bir hatırasın kûşe-i dîl yâdına düşmüş
Duy bülbül-i şeydâ gibi feryâdına düşmüş
Ah yârelidir gamze-i sayyâdına düşmüş
Duy bülbül-i şeydâ gibi feryâdına düşmüş

KANIYOR

Kanıyor rûhuma firkatle açılmış o yara
Nicedir yâd ederim ben düşerek âh ü zara
Bilirim ah bilirim her sevenin bahtı kara
Nicedir yâd ederim ben düşerek âh ü zara

HASRETLE YANARKEN

Hasretle yanarken şu benim kalbime âb ol
Vallahi görüp sevdi gelip rûha hitâb ol
Sevmezse gönül söyleme sus gitme serâb ol
Vallahi görüp sevdi gelip rûha hitâb ol

AŞK DİYE

Sevdâzedeyim yaktı harâb eyledi derdin
Cânâ nideyim aşk diye sen cevri verdi
Aldandı gönül ah nicedir sen mi severdin
Cânâ nideyim aşk diye sen cevri verdi

KIRIK KALP

Sakla cânâ bir sitem söz sakla benden bergüzar
Aşkının tek hâtırâsıymış kırık kalp âh ü zar
Sevdi göynüm sevdi ammâ hâr-ı gülden bin bizar
Aşkının tek hâtırâsıymış kırık kalp âh ü zar

EY VEFASIZ

Tez geçer cânâ bahârın sonbahârın geldi say
Say ki ki bir lahza şu demler söndü say mehtapla ay
Bilmedin hiç ey vefâsız ölmek hasretten kolay
Say ki ki bir lahza şu demler söndü say mehtapla ay

GÜNLER GİBİSİN

Günler gibisin sen de geçer sen de gidersin
Fânî ki sınanmak yeri aşk olsa ne cânâ
Aczin ile bak kudreti bul yoksa hedersin

Şemsten ya simâ parlamayıp solsa ne cânâ

İNLER ŞU GÖNÜL

İnler şu gönül aşk diye sevdâ diye inler
Bekler inanıp aşkına etmez mi yeminler
Zannetme sakın uslanacak aklı mı dinler
Bekler inanıp aşkına etmez mi yeminler

İMTİHANMIŞ

Uzunmuş hikâyem biter sanmışım
Ömür bir değil var ölümden öte
Meğer imtihanmış ne aldanmışım
Ebed yurdu bekler değen hasrete

YARAM VAR

Bahar geldi göynümde dinmez sızı
Görün yâr elinden yaram var benim
Adım oldu şol gurbetin bahtsız
Kanar sîne rûhumda bin har benim

KAÇ YIL GEÇECEK

Kaç yıl geçecek böyle a cânâ yanacak dîl
Bir tek seni sevmiş seni her dem anacak dîl
Sorsam da yalan söylese gözler kanacak dîl
Bir tek seni sevmiş seni her dem anacak dîl

MEHTAP SENİ KISKANDI

Saydım da o hoş akşamı aşktan yana cânâ
Mehtap seni kiskandı görüp gonca-i rânâ
Neşeyle duyursam bu güzel ânı cihâna
Mehtap seni kiskandı görüp gonca-i rânâ

GÖNLÜ ŞEYDA

Gönlü şeydâ gel unut sen çektiğin dert gam yeter
Yok o sevdâ-i rüveydâ yok serâbın olmasın
Nâr-ı firkat var yakar hem hâl-i mecnundan beter
Sevme n'olur sevme artık aşk harabın olmasın
Hikmetle giden ten ü beden gör ne bedîdür
Şenlen a gönül Hû diyerek ruh ebedîdür

SAÇTAKİ AKLAR

Yıllar bana küsmüş mü nedir saçta bu aklar
Bin derde giriftar ederek aşkı yasaklar
Rûhumda hüznün belli ebed dârını saklar
Bin derde giriftar ederek aşkı yasaklar

CANA

Yine derdinle oturdum yine akşamda sesin
Açamam kimseye hâlim soramam kimse desin
Seni sevdim seni cânâ nefesimdir nefesin
Açamam kimseye hâlim soramam kimse desin

BİVEFA

Geçiyor neşvesi ömrün bilemem nerde safâ
Nicedir cânıma kast eyledi nazdar bi vefâ
Diyemem hiç o sitemkâre niçün bunca cefâ
Nicedir cânıma kast etti o nazdar bi vefâ

GENÇLİĞİM

Şimdi geçtim kûy-i yardan orda kalmış gençliğim
Aşka düşmüş yârelenmiş zorda kalmış gençliğim
Firkatin nârında yanmış korda kalmış gençliğim
Aşka düşmüş yârelenmiş zorda kalmış gençliğim

KIŞA DÖNDÜ SAÇLARIM

Sevemez ki ah Őu gönlüm ne desem o Őîvekâre
Kışa döndü saçlarım ben yanarım geçen bahâre
Bilirim ki derdi aŐktır dönülür mü yok mu çâre
Kışa döndü saçlarım ben yanarım geçen bahâre